

Δήλωση της Υπηρεσίας Επικοινωνίας του ΤΕΕΣ

Στις 27 Ιουλίου 2016 στο Κιέβο έχει ολοκληρωθεί η άνευ προηγουμένου από πλευράς πνευματικής και πολιτικής σημασίας της εκδήλωση, δηλαδή η Πανουκρανική θρησκευτική πομπή ειρήνης, αγάπης και προσευχής για την Ουκρανία, πρωτοβουλία της οποίας ανέλαβε η Ορθόδοξη Έκκλησία της Ουκρανίας. Σύμφωνα με διάφορες εκτιμήσεις στην πομπή από τη Δύση, και συγκεκριμένα από την Αγία Λαύρα Κοιμήσεως Θεοτόκου Ποτσάγιεφ, και από Ανατολή, ειδικότερα δε από την Αγία Λαύρα Κοιμήσεως Θεοτόκου Σβιατογκόρσκαγια, συμμετείχαν από 40 έως 80 χιλιάδες Ορθόδοξοι πιστοί, προκειμένου να ενωθούν με πλήθος κατοίκων Κιέβου κατά τη Θεία Λειτουργία στην Αγία Λαύρα Κοιμήσεως Θεοτόκου των Σπηλαίων του Κιέβου την ημέρα εορτασμού της Βαπτίσεως των Ρως και τη μνήμη του Αγίου Ισαποστόλου Πρίγκιπος Βλαδιμήρου.

Διασχίζοντας εκατοντάδες και χιλιάδες χιλιόμετρα και αντιμετωπίζοντας καθ'οδόν δυσκολίες λόγω συνεχιζομένης συγκρούσεως, οι πιστοί προσευχόμενοι πορεύονταν ο ένας προς συνάντηση του άλλου, προκειμένου να ικετεύσουν από κοινού τον Κύριο και την Παναγία μας να σταματήσει ο εμφύλιος πόλεμος, να πρυτανεύσει η αγάπη, η ειρήνη και η διομολογιακή συμφωνία στην πολύπαθη Ουκρανικήγη.

Έν τούτοις, ακόμη και ένα τέτοιο καλό εγχείρημα για να θεραπευθεί ο διχασμός εντός της Ουκρανικής κοινωνίας συνάντησε κυνικές επιθέσεις και άδικες κατηγορίες εκ μέρους της ηγεσίας της Ελληνοκαθολικής Εκκλησίας της Ουκρανίας (ΕΚΕΟ), η οποία η ηγεσία, επωφελήθηκε του γεγονότος αυτού, βλέποντάς το ως αφορμή για νέες φαύλες και κυνικές κατηγορίες σε βάρος της κανονικής Ορθοδόξου Εκκλησίας της Ουκρανίας. Ο ύπατος αρχιεπίσκοπος της ΕΚΕΟ Σβιατοσλάβ Σεβτσιούκ στις 24 Ιουλίου παραχώρησε συνέντευξη στο Τμήμα Πληροφοριών της ΕΚΕΟ, όπου δήλωσε ότι η Πανουκρανική θρησκευτική πομπή είναι μια πολιτικού περιεχομένου φιλωρωσική ενέργεια. Σύμφωνα με τον αρχιεπίσκοπο, «το Πατριαρχείο Μόσχας συχνά χρησίμευε ως εργαλείο στα χέρια του εχθρού». Ο Αρχηγός της ΕΚΕΟ παρομοίωσε τη θρησκευτική πομπή με «ζωντανή ασπίδα από αμάχους πολίτες» και προειδοποίησε ότι «η ενδεχόμενη εξαπόλυση αντιουκρανικών συνθημάτων και η διενέργεια αντιουκρανικών προβοκατσιών από τους μετέχοντες της θρησκευτικής πομπής αυτής θα υποδηλώνει το τέλος του Πατριαρχείου Μόσχας στην Ουκρανία». Ο αρχιεπίσκοπος επίσης ισχυρίσθηκε ότι σε σχέση με τους κληρικούς του Πατριαρχείου Μόσχας «καταγράφηκαν πάμπολλα παραδείγματα συμπεριφοράς ασυμβίβαστης προς τον τίτλο του Ουκρανού πολίτη και αυτά πρέπει να τα αναλάβει η Υπηρεσία Ασφάλειας της Ουκρανίας».

Αυτές οι δηλώσεις του αρχηγού της ΕΚΕΟ, οι οποίες είναι ανάξιες όχι μόνο αρχιεπισκόπου, αλλά και χριστιανού εν γένει και αποβλέπουν στην υποδαύλιση του διομολογιακού διχασμού, πολιτικές

καταγγελίες όντες, αδυνατούν παρά να προκαλέσουν αγανάκτηση και απέχθεια στις καρδιές των Ορθοδόξων πιστών. Η ουνία, η οποία εισήγετο διά πυρός και σιδήρου επί πολλών αιώνων, και σήμερα εμφανίζεται εχθρική έναντι της Ορθοδοξίας. Παρά τις, με πολλές θυσίες, όποιες συνεννοήσεις στο ανώτερο επίπεδο μεταξύ της Ορθοδόξου Εκκλησίας και της Ρωμαιοκαθολικής Εκκλησίας, η ουνία και πάλι εμφανίζεται ως δύναμη, η οποία σπέρνει έχθρα και μίσος και με τρόπο συστηματικό και συνεπή παρακωλύει την συμφιλίωση μεταξύ Ανατολής και Δύσεως.

Στις 19 Ιουλίου στην επίσημη ιστοσελίδα της ΕΚΕΟ αναρτήθηκε συνέντευξη του πρώην αρχηγού της εκκλησίας αυτής καρδινάλιου Λιουμπομίρ Γκούζαρ, ο οποίος εκτόξευσε κατηγορίες έναντι των αρχών της Ορθοδόξου Εκκλησίας της Ουκρανίας, η οποία δήθεν κινείται ανιδιοτελώς και πολιτικά: «Αυτές οι θρησκευτικές πομπές τις κηρύσσει και οργανώνει η Ορθόδοξη Εκκλησία της Ουκρανίας... Όλα αυτά φαίνονται ως πονηρό κόλπο. Είναι κυνισμός και δυσκολεύεται κανείς να φαντασθεί κάτι χειρότερο από αυτό».

Από αυτές τις δηλώσεις, μέσα στις οποίες ο έν λόγω πνίγεται από την οργή και το μίσος, συμπεραίνεται ολοφάνερα πως η κανονική Ορθοδοξία εξακολουθεί να παραμένει στο στόχαστρο των λυσσωδών επιθέσεων των Ουνιτών ηγετών. Στο διάβα των αιώνων οι ουνίτες, είτε, όταν ήταν δυνατόν, με υποστήριξη των κοσμικών αρχών, είτε μέσα από ραδιουργίες, παραποιήσεις και ψέμματα, αποπειράθηκαν να εξαφανίσουν την Ορθοδοξία. Και σήμερα με πολιτικοποιημένες δηλώσεις της ηγεσίας των Ελληνοκαθολικών και πάλι προσπαθεί να δημιουργήσει ρήγμα μεταξύ των Ορθοδόξων και Ρωμαιοκαθολικών, να παρεμποδίσει την εξομάλυνση των διεκκλησιαστικών σχέσεων και τον διάλογο στην Ουκρανία. Οι αρχηγοί της ΕΚΕΟ είναι προφανές ότι δεν διατίθενται να διενεργούν κάποιο εποικοδομητικό διάλογο με την κανονική Ορθοδοξία προς επίτευξη ειρήνης και αμοιβαίας κατανόησης. Όποιες πρωτοβουλίες της Ορθοδόξου Εκκλησίας της Ουκρανίας, ακόμη και τόσο ευγενής όπως η Πανουκρανική θρησκευτική πορεία, μόνο με λυσσώδεις επιθέσεις αντιμετωπίζονται από πλευράς Ελληνοκαθολικών.

Μέσα από τις ενέργειες των Ελληνοκαθολικών σαφέστατα αναδεικνύεται η ουσία της ουνίας, η οποία η ουνία ανάγεται στο ΙΣΤ΄ αιώνα και οφείλεται στους πολιτικούς λόγους. Όπως αναφέρει το κείμενο της Μικτής Επιτροπής επί του θεολογικού διαλόγου μεταξύ της Ορθοδόξου Εκκλησίας και της Ρωμαιοκαθολικής Εκκλησίας με τίτλο «Ουνιατισμός: Μέθοδος ενώσεως του παρελθόντος και η σημερινή αναζήτηση για πλήρη κοινωνία» (Balmand, 1993), οι ενωτικές «προσπάθειες οδήγησαν στη συνένωση κοινοτήτων τινων με το Θρόνο της Ρώμης και ως αποτέλεσμα στη διακοπή της ενότητας αυτών με τις Μητέρες Εκκλησίες της Ανατολής. Τούτο δεν γινόταν άνευ αναμείξεως εξωεκκλησιαστικών συμφερόντων...και ούτως δημιουργήθηκε η κατάσταση, η οποία αποτέλεσε αφετηρία συγκρούσεων και ταιλαιπωριών, πρώτα για τους Ορθοδόξους, και μετά, για τους Καθολικούς». Η αρχή του «διαίρει και σύγκρουε» η οποία από την αρχή διείπε την ουνία, εξακολουθεί και στις ημέρες μας να αποτελεί αφορμή ταιλαιπωριών για πολλούς ανθρώπους και

είναι μεσοτοίχιο στην πορεία αμοιβαίας κατανοήσεως μεταξύ Ορθοδόξων και Ρωμαιοκαθολικών.

Στη Κοινή Δήλωση του Αγιοτάτου Πατριάρχου Μόσχας και Πασών των Ρωσσιών Κυρίλλου και του Πάπα Ρώμης Φραγκίσκου, την οποία συνεπέγραψαν στις 12 Φεβρουαρίου 2016 στην Αβάνα, παράλληλα με την αποδοχή ότι «η μέθοδος του «ουνιατισμού» των προηγούμενων αιώνων, η οποία προέβλεπε την προσαγωγή μιας κοινότητας στην ενότητα με την άλλη διά της αποσχίσεως αυτής από την ιδική της Εκκλησία, δεν αποτελεί πλέον τρόπον αποκαταστάσεως της ενότητας», επίσης περιλαμβάνει και την έκκληση στη συμφιλίωση και την αναζήτηση των αμοιβαίως αποδεκτών μορφών συνυπάρξεως (παρ.25). Και όμως αυτή η έκκληση όχι μόνο δεν εισακούσθηκε από την ηγεσία της ΕΚΕΟ, αλλά αυτή η τελευταία εκτόξευσε επιθέσεις σε βάρος της Κοινής Δηλώσεως και των συντακτών της του Πάπα Φραγκίσκου και του Πατριάρχη Κυρίλλου και με αυτό τον τρόπο συνέβαλε και εξακολουθεί να συμβάλει στην αντιπαράθεση μέσα στην Ουκρανική κοινωνία.

Λόγω της άνευ προηγουμένου επιθετικής ρητορικής του ύπατου αρχιεπισκόπου της ΕΚΕΟ Σβιατοσλάβ Σεβτσιούκ και του καρδινάλιου Λιουμπομίρ Γκούζαρ σε βάρος της κανονικής Ορθοδόξου Εκκλησίας της Ουκρανίας και του Πατριαρχείου Μόσχας εν γένει, το Τμήμα Εξωτερικών Εκκλησιαστικών Σχέσεων του Πατριαρχείου Μόσχας πιστεύει ότι είναι άμεση η ανάγκη επαναφοράς στο θέμα κανονικών και ποιμαντικών συνεπειών της ουνίας στα πλαίσια της επόμενης συνεδρίας της ολομέλειας της Μικτής Επιτροπής επί του Θεολογικού Διαλόγου, η οποία προγραμματίστηκε από 15 έως 22 Σεπτεμβρίου 2016 στην πόλη Κιέτι Ιταλίας. Είναι δυνατόν να διεξάγουμε διάλογο με την Ρωμαιοκαθολική Εκκλησία επί ετέρων θεολογικών θεμάτων τη στιγμή κατά την οποία το θέμα της ουνίας παραμένει αιμοραγούσα πληγή και οι αρχηγοί του ουνιατισμού δεν απέχουν από την βλάσφημη και πολιτικοποιημένη ρητορική σε βάρος της Ορθοδόξου Εκκλησίας της Ουκρανίας; Πρέπει να αποκατασταθεί άμεσα ο διάλογος επί του θέματος των κανονικών και ποιμαντικών συνεπειών της ουνίας, ο οποίος διακόπηκε βιαίως με ευθύνη των Ελληνοκαθολικών.